

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg rejser bare spørgsmålet. Retspolitisk Forening har jo peget på, at der er et problem, og vi ved jo, at de heldigvis ganske få børn, der tages i kriminalitet, er meget, meget marginaliserede og meget socialt truede. Derfor ville det måske være mest fornuftigt, at barnet blev anbragt hos de sociale myndigheder. Så kan forældrene komme derhen, og så kan politiet også komme derhen. Det er mit bud her og nu.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan nok gøre det forholdsvis kort, for det er lidt i forlængelse af det, hr. Karsten Nonbo spørger om.

Lad mig først sige tak for en, synes jeg, meget positiv tilgang til lovforslaget, men det er netop til det med den faste undergrænse, som rigtig bliver rejst i et af høringsvarene, at jeg har et spørgsmål.

Jeg mener, det er at gøre barnet en bjørnetjeneste. Det vil være utrolig sjældent, at det er en 10- eller 11-årig, men der findes faktisk 10- og 11-årige, i hvert fald nede i den del af Danmark, hvor jeg bor, som også stjæler biler; det er især drenge.

Hvis en 11-årig bliver snuppet på forsker-gerning som biltyv, kan politiet så ikke engang tilbageholde ham i det kvarter, den halve time, de tre kvarter, indtil forældrene når frem, eller indtil de sociale myndigheder kommer? Skal man bare sige, at han godt må gå, og så skal man altså ud at finde ham bagefter? Det ville da være at gøre den unge en bjørnetjeneste.

Derfor tror jeg ikke, at vi skal lave nogen fast aldersgrænse. Vi skal sikre os muligheden for, at der kan blive grebet ind, og at han kan få den behandling, der er nødvendig – også hvis det er en 10-årig, her er der efter min mening næsten endnu større behov, end hvis det er en 12-årig. Derfor tror jeg ikke, det er en god idé med en nedre grænse.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes bare, det er vigtigt, at vi får diskuteret det. Det er jo nogle meget alvorligt belastede børn, det drejer sig om. Er det det rigtige svar, at man så anbringer dem på en politistation med al den uhygge, der i øvrigt kan være forbundet med det? Skal de ikke et andet sted hen, hvor de rent faktisk måske skal blive?

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre ønsker at give regeringen ros for at fremsætte forslaget til regulering af et område, der har været præget af megen retlig usikkerhed. Hvad må politiet overhovedet foretage sig over for unge under den kriminelle lavalder, der mistænkes for at have begået kriminalitet?

Selv om det fremsatte forslag er grundigt gennemarbejdet og har været igennem en høringsrunde, er Det Radikale Venstre ikke tryk ved resultatet. Der er under høringsrunden fremsat adskillige kritiske bemærkninger, herunder om behovet for at få en bedre balance mellem hensynet til børns rettigheder og politiets beføjelser. Her vil vi især fremhæve en af bemærkningerne:

»Forslaget repræsenterer et forældet børnesyn, og den kriminelle lavalder er indirekte ved at blive nedsat til 12 år.«

Det Radikale Venstre ønsker at få pudset vinduet, således at der såvel ude som inde er klarhed over, hvad politiet må og ikke må over for børn under en efterforskning, og hvilke rettigheder børn under den kriminelle lavalder har i forbindelse med strafprocessuelle tvangsindgreb. Men vi vil ikke medvirke til, at dette vindue udskiftes med et større og dermed de facto forringer børns rettigheder. Vor bekymring understøttes i denne forbindelse af bemærkningernes afsnit 2.1.2, hvor det fremgår, at det ikke kan udelukkes, at forslaget netop vil medføre en sådan udvidelse. Vi vil i dag understrege, at vi modsætter os ethvert skridt i retning af en nedsættelse af den kriminelle lavalder.

Det Radikale Venstre har især følgende indvendinger imod forslaget: Den manglende garanti for advokat eller anden sagkyndig bistand til barnet, den lange tilbageholdelsesperiode, 6 timer, er længere end i Norge, hvor de geografiske afstande er betydelig større, og anbringelse i enrum af børn. Det burde faktisk ikke være muligt i dagens Danmark, og det er vores grundholdning, at børns kriminalitet repræsenterer et svigt fra såvel familie som samfund. I et af verdens rigeste samfund må det være muligt at bruge tilbageholdelsestiden for et kriminelt barn bedre og mere konstruktivt end blot til indespærring. Der tales i forslaget om politiets bemanning som en legitim grund til enrumsanbringelse, og det finder vi særdeles betænkeligt. Der er flere andre punkter, vi kunne fremhæve